

ske ofte ikke. Det er altsaa i Virkeligheden saa, at Partibestyrrelserne rundt omkring i Kredsen i Forvejen have Indflydelse paa, hvem der bliver opstillet. Og det er slet ikke saa galt, tværtimod, at Partibestyrrelserne, som havde det videste Syn paa Sagen, Partibestyrrelserne for hele Landet, komme til at udøve en Indflydelse i den Retning, som jeg før nærmere udtalte mig om.

Naar sluttelig den ærede Ordfører spurgte mig, hvem der skulde indlevere disse Lister ... (Ordføreren: Affatte!) ... affatte Listerne og altsaa ogsaa indlevere dem, skal jeg dertil sige, at det er velbekendt, at de forskellige Partier, ihvorvel det ikke staar i Grundloven eller nogen anden Lov, at det skal være saa, have en Landsorganisation, til hvilken ogsaa Repræsentanterne her paa Ting støttest sig. Nu kan man naturligvis ikke i Grundloven eller i Valgloven — her er der jo Tale om Valgloven — fastsætte, at Listerne skulde indleveres af Partibestyrrelserne. Det naturligeste var, at Listerne indleveredes enten gennem de Folketingsmænd, som man havde, eller gennem de Kandidater, der opstilledes rundt omkring i Landet af de forskellige Partier. Den Ting komme vi let over.

Ordføreren (R. Andersen): Maa jeg først til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) sige, at første Gang han havde Ordet, brugte han det Udtryk, at vi havde skiftet Standpunkt; nu rettede han det til, at vi havde skiftet Begrundelse for vort Standpunkt. Vel, saa holde vi os dertil. Det er ikke min Mening at ville hænge mig i Ordene, og hvis det ærede Medlem vil have det, har jeg heller ikke noget imod denne Vending. Men naar det ærede Medlem saa spurgte, hvorfor der absolut skulde være Omvalg mellem de to, som havde det højeste Stemmetal, maa jeg dertil sige, at naar man fastholder det Princip, at man ikke ønsker en Kandidat valgt, uden at han har opnaaet Flertallet af de afgivne Stemmer, kan man ikke opnaa det, uden at Omvalg finder Sted mellem de to og ikke mellem flere Kandidater. Hvis Omvalg finder Sted mellem flere end to Kandidater, har man ingen som helst Sikkerhed for, at i denne Omgang opnaar en af Kandidaterne Flertal af de afgivne Stemmer, og det vil sikkert ikke blive Tilfældet i saa forfærdelig mange Kredse i første Omgang. Forholdet vil simpelthen blive det, at det første Valg bliver betragtet som et Prøvevalg, og ved det andet finder der nogen Sammenslut-

ning Sted, men man har ingen Sikkerhed for, at der bliver valgt en Kandidat med Flertallet af de afgivne Stemmer. Det har man kun Sikkerhed for, naar Valget staar mellem to og ikke flere, saa skal den ene opnaa det højeste Stemmetal.

Men, siger man, hvorfor skal det være de to, som have højeste Stemmetal i første Omgang? Det synes jeg er ret naturligt; naar Valget skal finde Sted mellem kun to, ere de to mest berettigede, som have faaet højest Stemmetal i første Omgang.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sagde, at naar han ikke vil have den privilegerede Valgret til Landstinget afskaffet, var der ikke nogen Inkonsekvens mellem dette og hans Stilling i Dag, for naar Grundloven bestemmer, at der skal være almindelig Valgret til Folketinget, maa vi gaa dertil. Ja, det er rigtigt nok, men det ærede Medlem sagde i Gaar, at han vilde ikke være med til ved en Forhandling paa Forhaand at opgave den privilegerede Valgret til Landstinget, og han kunde vist gerne have tilføjet, at han ønskede ikke den privilegerede Valgret afskaffet, dersom han paa nogen Maade var i Stand til at opretholde den. Men saa er han ikke den rette Mand til at staa her og give det Udseende af, at netop han ønsker den lige og almindelige Valgret gennemført i sine yderste Konsekvenser, og det vilde man faa Indtrykket af efter det ærede Medlems Udtalelse nu.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Rigsdagsmændene maatte finde sig i, om nogle Kredse skulde nedlægges, hvis Statens Interesser krævede det. Ja, det er rigtigt, men hvorfor kræve Statens Interesser det? Det ærede Medlem vil have lige saa mange Valgkredse som jeg, 120 i det hele. (Ellinger: 90!). Ja, 90 suppleret med 30, i alt 120, det er det samme, jeg ønsker, men saa kræver Statens Interesser ikke, at der skal nedlægges nogen Kredse. Kun naar man vil have de 30 valgte paa den Maade, som det ærede Medlem vil, kræves der Nedlæggelse af bestaaende Kredse. Men ellers er det en Selvfølge, at de Rigsdagsmænd maa gaa ud, hvis Kredse blive nedlagte, hvis Statens Interesser kræve det. Men Folket ønsker det ikke, og jeg finder det heller ikke heldigt. Det foreliggende Forslag om Udvidelse af det nuværende Antal Folketingsmandater gaar netop ud paa at undgaa Nedlæggelse af nogen Kreds og alligevel tilvejebringe en retfærdig Repræsentation. Det ved det ærede Medlem ogsaa meget godt.